

לֹא אִת עַמָּא דְשַׁלְּטָא עַל בְּנָוִי, וַיַּדְעֵי דָהָא יִשְׂתַּعַבְדוּ
בָּהוּ בְּיִשְׂרָאֵל זְמַנֵּין סְגִיאַין.

כִּיּוֹן דְמִית יַעֲקֹב חָדוּ, אָסְתַּפְּלוּ מָה יְהָא בְּסֻפָּא,
עַד דְמַטוּ לְגֹזֶן הָאָטָד, דָאִיהוּ גָרָא דְדִינָא
שְׁלִיטָא, אָטָד בְּגִימְטְּרִיאָ יְהָדָה, כַּמָּה דָאַת אַכְרָה, (שמות
י) וַיַּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת הַיד הַגְּדוֹלָה וְגוֹן, כִּיּוֹן דְמַטוּ
לְאַתָּר דָא, חָמוּ גִבּוֹרָן דְנַפְקִי מַהְאִי אָטָד. אַמְּאי
אַקְרֵי אָטָד. אֶלְאָ, מָה אָטָד נַפְקִי כּוּבִין לְהָאִי סְטָרָא
וּלְהָאִי סְטָרָא, הַכִּי גַמְיִי יְדָה, נַפְקִי מִינָה אַצְבָּעָן,
לְהָאִי סְטָרָא וּלְהָאִי סְטָרָא, וּכְל אַצְבָּעָא וּאַצְבָּעָא
סְלִיק בְּכָמָה גִבּוֹרָן, בְּכָמָה דִינָן, וּבְכָמָה גְמִיסָן,
כְּדִין וַיַּסְפְּדוּ שָׁם מִסְפָּד גָדוֹל וּכְבָד מַאַד עַל בֵּן
קָרָא שָׁמָה אַבְל מִצְרִים, וְדָאי אַבְל בְּבָד זֶה לְמִצְרִים,
וְלֹא לְאַחֲרָא.

לשון הקודש

שְׁיוֹצָאות מַהָאָטָד הָהָה. וְלֹפֶה נְקָרָא
אָטָד? אֶלְאָ מָה אָטָד יוֹצָאים קֹוץִים לְצַד
זָה וּלְצַד זָה, בְּךָ גַם יְדָה יוֹצָאות פְּמַנָּה
אַצְבָּעוֹת לְצַד זָה וּלְצַד זָה, וּכְל אַצְבָּע
וּאַצְבָּע עוֹלָה בְּכָמָה גִבּוֹרָת, בְּכָמָה
דִינָם, בְּכָמָה הַנְּהָנוֹת, אָנוּ וַיַּסְפְּדוּ שָׁם
מִסְפָּד גָדוֹל וּכְבָד מַאַד עַל בֵּן קָרָא
שָׁמָה אַבְל מִצְרִים. וְדָאי אַבְל בְּבָד זֶה
לְמִצְרִים, וְלֹא לְאַחֲרָה.

שָׁהָרִי שְׁבִזּוֹמָן שְׁיַעֲקָב קִים בְּעוֹלָם, אֵין
עַם שְׁיַשְׁלָט עַל בְּנָיו, וַיַּדְעֵוּ שָׁהָרִי
יִשְׂתַּعַבְדוּ בְּיִשְׂרָאֵל וּמְנִינִים רַבִּים.
כִּיּוֹן שְׁיַעֲקָב מָת, שְׁמָחוּ. הָסְתַּפְּלוּ מָה
יְהִי בְּסֻפָּה, עַד שְׁהַגְּנִיעוּ לְגֹרֶן הָאָטָד,
שְׁהָוָא גָרָת הַדִּין הַשׁוֹלֶט. אָטָד
בְּגִימְטְּרִיאָ יְהָדָה, בְּמוֹ שְׁנָאָמֵר (שמות י) וַיַּרְא
יִשְׂרָאֵל אֶת הַיד הַגְּדוֹלָה וְגוֹן. כִּיּוֹן
שְׁהַגְּנִיעוּ לְמִקּוֹם זֶה, רָאוּ הַגְּבוּרוֹת

רַבִּי שְׁמֻעוֹן פָּרִישָׁה. יְתִבוּ לְגֹו מַעֲרָתָה. אָמֵר חַמִּינָא דַיּוֹמָא דַיּוֹן יַגְפּוֹל בַּיְתָה בַּמְתָא, וַיַּעֲדַרְיוֹן תְּרִי (בַי) רַוְמָאי מַקְטָרְגִּין. אֵי אָנָא בַּמְתָא לֹא יַגְפּוֹל בַּיְתָה. אֲחַדְרוֹ לְגֹו מַעֲרָתָה יְתִבוּ.

פָּתָח רַבִּי שְׁמֻעוֹן וְאָמֵר, (ישעה י) צְהַלִּי קְוִילֶךָ בַת גְּלִים וְגוֹ. (דף רמחט ע"ב) צְהַלִּי קְוִילֶךָ, הָא קְרָא לְכַנֵּסָת יִשְׂרָאֵל אַתְּמָר, בְּגַיּוֹן דָאִיהִי מַשְׁבָּחָת לִיהְיָה לְקוֹדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא, בְּקַלָּא מַשְׁבָּחָא, וְעַל דָא צְהַלִּי קְוִילֶךָ. מַהְבָּא אָוְלִיפְנָא, כָּל מְאָן דְבָעֵי לְשַׁבָּחָא לְקָדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא בְּקַלָּא, בְּעֵיא לִיהְיָה קַלָּא נְעִימָוֹתָא, דִיּוּרָב לְאַחֲרֵינוּ דְשְׁמַעַין לִיהְיָה, וְאֵי לֹאו, לֹא יְקּוּם לְאַרְמָא קַלָּא.

תֵא חַיִו, לִיוֹאֵי דָאַתְּיַין מִסְטָרָא דָא, דְכַתִּיב, (במדבר ח) **וּמְבָן חַמְשִׁים שְׁנָה יְשֻׁוב מִצְבָּא הַעֲבֹדָה וְגוֹ.**

לשון הקודש

רַבִּי שְׁמֻעוֹן פָּרִישָׁה אָתְהָ קְדוֹשָׁ בָּרוּךְ הוּא בְּקוֹל מַתּוֹךְ הַמְּעֵרָה. אָמֵר, רְאֵיתִי שְׁיוּם זָה יַפְלֵל בֵּית בָּעֵיר, וַיַּעֲדַרְיוֹן שְׁנִי וּבְנִי רַוְמָאים מַקְטָרְגִּים. אָם אָנָי בָּעֵיר, לֹא יַפְלֵל הַבִּתָּה. חִרּוּ לְתֹזֵךְ הַמְּעֵרָה וַיַּשְׁבוּ.

פָּתָח רַבִּי שְׁמֻעוֹן וְאָמֵר, (ישעה י) צְהַלִּי קְוִילֶךָ בַת גְּלִים וְגוֹ. צְהַלִּי קְוִילֶךָ, פְּסָוק זָה נָאָמֵר לְכַנֵּסָת יִשְׂרָאֵל, מְשׁוּם שְׁחִיאָא

מַאי טָעֵמָא. בְּגִין דְּקָלִיה (ברנית, וא"י נֶמֶיךְ), וְלֹא יַעֲרֵב לְאִזְדְּגִין, כַּשְׁאָר חֶבְרוֹן, פְּדִין מַעֲבָרִין לִיהְיָה מַהְיָה צְבָא הַעֲבוֹדָה (טהילין) דְּלָעִילָא, דְּקִיעִימָן לְנֶגֶןָא לְגַבְיָהָא עַבּוֹדָה, וְלִקְרָא שָׁמָא קְדִישָׁא בְּקָא חִזְיוֹן.

חִילִין לְעִילָא, חִילִין זְמַרְיִין לְגַבְיָתָא, לְשַׁבְּחָא שָׁמָא קְדִישָׁא, וְלִזְמָרָא לוֹזָן. וּבְגִינִי כֶּךְ יַשְׁבֵב מַצְבָא הַעֲבוֹדָה. וּבְגִין דְּכִנְסָת יִשְׂרָאֵל קָא מַשְׁבָּחָא לִיהְיָה לְקָדְשָׁא בְּרִיךְ הַזָּא, אָמֵר קָרָא, צְהַלִי קוֹלָךְ בַּת גְּלִים, בַּת אַבְהָן.

תו, בַת גְּלִים, עַלְמָא דָאָתִי אַקְרֵי גְּלִים, בְּגִין דְּכָלָא קִיעִימָא בֵּיה, וְאַתְּפָלֵיל בֵּיה תְּלִי תְּלִים, וְגַפְקָא מְגִיה לְכָלָא.תו בַת גְּלִים, בְּדִכְתִּיב, (שיר השירים ז) גָּל נְעוֹל, וּכְל אַיִנְוָן גְּלִים וּמְבוּעִין, כְּלָהוּ נְפָקִי מַעַלְמָא דָאָתִי, וּבְנִסְתָּת יִשְׂרָאֵל אַיִהִי בַת גְּלִים.

לשון הקודש

הַעֲבָדָה. מַה הַטָּעַם? מִשּׁוּם שְׁקוֹלוֹן (ברנית, וא"ס) נֶמֶיךְ, וְלֹא יַעֲרֵב לְאַונִים בְּשַׁאֲר חֶבְרוֹן, אוֹ מַעֲבִירִים מַצְבָא הַעֲבוֹדָה הַזָּה (טהילים) שֶׁל מַעַלָה, שְׁעוֹמְדִים לְנֶגֶן לְעַבּוֹדָה הַזָּה וְלִכְבֵּר אֶת הַשָּׁם הַקָּדוֹש בָּרוּאוי.

עַזְדָּבָת גְּלִים - הַעוֹלָם הַבָּא נְקָרָא גְּלִים, מִשּׁוּם שְׁחַפֵל עוֹמֵד בו, וְגַבְלֵל בו תְּלִי תְּלִים, וַיֹּצֵא מִפְנֵנוּ לְכָל. עַזְדָּבָת גְּלִים - בְּבַתּוֹב (שיר ז) גָּל נְעוֹל, וּכְל אַוְתָם גְּלִים וּמְעִינּוֹת, בָּלָם יוֹצְאים הַקָּדוֹש וְלֹזֶר לָהֶם, וּמִשּׁוּם כֶּךְ יַשְׁוֵב

תא חוי, האי קרא קשיא, בקדמיה בתיב צהלי קוילך, זה הוא בגין לוימרא ולארמא קולא, ולבתר בתיב הקשיבי. אי הבי אמאי צהלי קוילך, בגין דבתיב הקשיבי. אלא, צהלי, בגין לשבהא ולזומרא.

תא חוי, אי יישראל שראן לשבהא ולזומרא לקדשא בריך הוא, פדין בתיב הקשיבי, מאי טעמא, בגין דישראל אינזון משבחו ומזמרן בגיןה לקדשא בריך הוא, ועל דא בתיב צהלי קוילך, ובתיב הקשיבי.

ליisha, בגין דאתיא מפטרא דגבירה, בפה דעת אמר, (משלו ל) לייש גבור בבחמה. זה אי ליisha, גבורה, לתברא היילין ותוקפין. עניה ענותות, בגין דאייה אספקלאריא דלא נהרא (על), עניה נדי, בגין דאייה אספקלאריא דלא נהרא (על), עניה נדי,

לשון הקודש

מהעולם הבא, וכונסת ישראל היא בת ולזמר לקדוש-ברוך-הוא, אז כתוב הקשיבי, מה הטעם בשבייל ישישראל משבחים ומופרים בשבייה לקדוש ברוך הוא, ועל זה כתוב צהלי קוילך, וכתוב הקשיבי. ליisha - משום שבאה מצד הנבורה, כמו שנאמר משלו לייש גבור בבחמה. עניה ענותות זו גבורה, לשבר בחותות וחוקים. בא ראה, אם ישראל מתחילה לשבח

ליית לה נזהרא לסייעא מגרמה, אלא מה דיהיב לה שמשא.

עננות איהו חקל, בפר חד, ושרין ביה בתני מסכני דהדרון על פרתין (דלווי), ולית מאן דישגה בהו, בגין דבל אינז בני ההוא בפרא (ס"א קלישין), קליסין הו בעיניו דעמא, וביתינו ריקניין יתר מבל עמא, בר מה דיהיבין לוין, במסכני (ס"א קלישין) קליסין דעמא. בגין פה, סיחרא ליית לה נזהרא מגרמה, אלא בשעתא דאתחבר עמה שמשא אתנהיר.

טא חוי, הבתיב, (מלכים א ב) ולאביתר הפהן אמר הפלך עננת לך על שדייך כי איש מות אתה. וכי על דזמין ליה אדווניהו, איש מות אקרי. אלא בגין הדוחה מאתר מסכנא, דאיידבק ביה סיחרא, דאייהי עניה עננות.

לשון הקודש

שלא מאירה ועליה, עניה וראי, אין לה העם, פרט לממה שנותנים להם, כמו לבנה אור משל עצמה, אלא רק מה עניים וקלים בוני עם. משום בה לבנה אין אור משל עצמה, אלא בשעה שנותן לה השם.

עננות הוא שרה, בפר אחר, ושורים בו כהנים עניים שמחורים על הפתחים הכהן אמר הפלך עננות לך על שדייך כי איש מות אתה. וכי על שהומין את אדווניהו נקרא איש מות? אלא משום והוא בעיני העם, וביתם יותר ריק מבל

וְאֵי תִּמְאָ, (מלכים א' ב') זֶכְיִה הַתְּעֵנָה בְּכָל אֲשֶׁר הַתְּעֵנָה אָבִי, בְּגִינִי בֶּךָ זֶכְאָה דָלָא קַטִיל לֵיה. אֲלֹא אַבִּיתָר, בְּגִינִי דְהֹוה מִאָתָר מִסְפְנָא, זֶכְה בֵּיה דָוד, עַד לֹא סְלִיק לְמַלְכּוֹ, בֶּד הֹוה מִכְמָאוֹן לֵיה שָׁאוֹל, וְהֹוי אֲרֻחֹוי בְּמִסְפְנָא, (לבר) אַבִּיתָר בְּגִינּוֹנָא דָא, וְלֹזְמָנָא דְשָׁלַט שְׁלָמָה, סִיחָרָא קִיְמָא בְּאַשְׁלָמוֹתָא, וְהֹוה בְּחִדּוֹתָא דְעַתִּירָו, דְכָלָא הֹוה לֵיה, לֹא זֶכְה בֵּיה אַבִּיתָר.

וְדֹאֵי שֶׁהָעֲנָתֹות, רֹזֵא דְמַלָּה הֹוה, וַיְרַמְּיה דְקִנִּי לֵיה, פֶלֶא הֹוה, בְּגִינִי לְאַחֲסָנָא רֹזֵא עַלְאָה. תֵא חֹזֵי, בֶּד שְׁלַטָּא סִיחָרָא, שֶׁהָתִפְוָחִים אַקְרָרִי, בֶּד אַיְהוּ בְּמִסְפְנָנוּ, שֶׁהָעֲנָתֹות. בְּגִינִי בֶּךָ, תַוְשְׁבַחְתָּא דְלִתְתָּא, עֲבִיד לֵיה עַתִּירָו, יְשִׁילְמָוֹתָא.

לשון הקודש

הַלְבָנָה בְשָׁלָמוֹת, וְתִתְהַבֵּחַ בְּחִדּוֹתָה, עַשְׂרֵן, שְׁהַבֵּל הָיָה לוֹ, לֹא זֶכְה בְּאַבִּיטָר, וְדֹאֵי שֶׁהָעֲנָתֹות סּוֹד הַדָּבָר הָיָה, וַיְרַמְּיה שְׁקָנָה אֶתְתוֹן, הַכֵּל הָיָה בְשִׁבְיל לְרִשְׁת סּוֹד עַלְיוֹן. בָא רָאה, בְשׁוֹלְטָת הַלְבָנָה, הִיא נִקְרָאת שֶׁהָתִפְוָחִים. בְּשָׁהָיָה בְעַנִי, שֶׁהָעֲנָתֹות. מִשּׁוּם בֶּךָ תַשְׁבַחְתָּ שְׁלָמָה עֹשָׂה קָה עַשְׂרֵן וְשָׁלָמוֹת.

שֶׁהָיָה מִמְקוּם עַנִי, שְׁנַדְבָּקָה בּוֹ הַלְבָנָה, שָׁהָיָה עֲנִיה עֲנָתֹות. זֶאת תָאמַר, (שם) זֶכְיִה הַתְּעֵנָה אָבִי, מִשּׁוּם בֶּךָ צִדְיק שְׁלָא הָרְגֵן אֶתְתוֹן? אֲלֹא אַבִּיטָר, מִשּׁוּם שֶׁהָיָה מִמְקוּם עַנִי, זֶכְה בּוֹ דָוד עַד שְׁלָא עַלְהָ לְפָלָכוֹת, בְּשָׁהָיָה אָזְרָב לוֹ לְשָׁאוֹל, וְהֹהָ דָרְבוּ בְעַנִי, וְאַחֲרֵךְ בָמֹו זָה אַבִּיטָר. וְלֹזְמָן שְׁלַטָּא שְׁלָמָה, עַמְרָה

בָּמָה דָּדוֹד, כֵּל יוֹמְיוֹ אֲשֶׁתְּדַל לִמְעָבֵד שְׁלִימֹו לְהָ, וְלִגְנָגָן זָמֵרִי, לְזָמֵרָא וְלִשְׁבָחָה לְתַתָּא. וּבְדָדוֹד אֲסְתְּלִיק מַעַלְמָא, שְׁבִיק לְהָ בְּשְׁלִימֹו, וְשְׁלִמָה נְטַל לְהָ בְּעוֹתָרָא, בְּשְׁלִימָוֹתָא, דָהָא סִיחָרָא נְפֻקָא מִמְּסִבְנָנוּ, וְעַאלָת לְעוֹתָרָא, דָבָהָד עֲוֹתָרָא, שְׁלַט עַל כֵּל מַלְכֵי אָרְעָא.

וְעַל דָא (מלכים א^ו) אֵין כֶּסֶף לֹא נְחַשֵּב בַּיּוֹם שְׁלִמָה. אֶלָא פָלָא דָהָב, דָאַתְרַבִּי דָהָב, וּבְהַהוּא זָמֵנָא בְּתִיב, (איוב כח) וְעַפְרוֹת זָהָב לוֹ, דָהָא עַפְרָה דָלְעִילָא, הַוָה מִסְתְּבִל בֵיה שְׁמֵשָא, וּבְאַסְתְּבָלוֹתָא דְשְׁמֵשָא וְתוֹקְפִיה, עַפְרָא עַבִיד וְאַסְגֵי דָהָב.

תָא חַזִי, מַטְזֵרִי דְנֵהִירָוּ, דְתוֹקְפָא דְשְׁמֵשָא תְּפִנָן, עַפְרָא (דף ג' ע"א) דְאָרְעָא בֵינִי טוֹרִי, בְלִחוּ עַבְדִי דָהָב, וְאֶלְמָלָא חִזּוֹן בִּישִׁין דְרַבִּיאוֹ תְּפִנָן, בְנִי נְשָׂא

לשון הקודש

בָמוֹ שְׁקוֹדָר, כֵל יִמְיוֹ הַשְׁתְּדַל לְעַשּׂות וְעַל זה, (שם^ו) אֵין כֶּסֶף [לא] נְחַשֵּב בַּיּוֹם לְהָ שְׁלָמוֹת וְלִגְנָגָן מִינִי זָמֵר לְזָמֵר וְלִשְׁבָחָה לְמַטָּה, וּבְשְׁקוֹדָר הַסְּתְּלִיק מִהָעוֹלָם, הַשְּׁאִיר אַוְתָה בְּשְׁלָמוֹת, וְשְׁלִמָה לְקַח אַוְתָה בְעַשָּׂר, בְּשְׁלָמוֹת, שְׁהָרִי הַלְּבָנָה יֵצֵא מַהֲעַנִי וְנִכְנָסָה לְעַשָּׂר, שְׁבַעֲשָׂר חַזָה שְׁלַט עַל כֵל מַלְכֵי הָאָרֶץ.

לֹא הָוּ מְסִבְנֵי, בְּגַיִן דְּתוּקָפָא דְּשֶׁמֶשָּׁא אֲסִגִּי דְּהָבָ. בְּגַיִן בָּהָ, בַּיּוּמוֹי דְּשֶׁלֶמֶת, אֵין כְּסֻף נְחַשֵּׁב לְמִאוֹמָה, דָּהָא תְּקִיפָא דְּשֶׁמֶשָּׁא אֲסִתְבָּל בְּעַפְרָא, וְאֲסִגִּי לְיהָ דְּהָבָ. וְעוֹד דְּהַהְוָא עַפְרָא, סְטָרָא דְּדִינָא אֵיהָו. כְּפָד אֲסִתְבָּל בֵּיהָ שֶׁמֶשָּׁא, נְטִילָה תְּקִיפָא וְאַתְרָבִי דְּהָבָא. בְּיַיְנוּ דְּאֲסִתְבָּל שֶׁלֶמֶת בָּהָ, שְׁבָח וְאַכְרִיז וְאָמָר, (קהלת ג) הַפְּלָל הָיָה מִן הַעֲפָר וְגוֹ.

וְעַל דָּא שֶׁלֶמֶת לֹא אַצְטְּרִיךְ לְנִגְנָא בְּדוֹד, אֶלָּא שִׁירְתָּא דְּאֵיהָו רְחִימִי דְּעוֹתָרָא, דְּהָיוֹא גְּהִירוֹ וְרְחִימֹו דָּכְלָה תְּשִׁבְחוֹן דְּעַלְמָא בֵּיהָ הָיוֹ, תְּוִשְׁבַּחַתָּא דְּמַטְרוֹגִיתָא כְּדָי יִתְבָּא בְּפְרָסִיא לְקַבְּלִיהָ דְּמַלְבָּא קָאָמָר.

ברתיב, (מלכים א י) וַיִּתְן הַמֶּלֶךְ אֶת הַכְּסֻף בִּירִוּשָׁלָם כְּאַבְגִּים, בְּגַיִן דְּכָלָא הָזָה דְּהָבָ, וְעַפְרָא

לשון הקודש

עושים זְהָב, וְאֶלְמָלָא חִיּוֹת רְעוֹת שְׁרָבוֹת שֵׁם, לֹא הָיָי אָנָשִׁים עֲנָנִים, מִשּׁוּם שְׁתְּקָפָה הַשְׁפָשָׁמָה מִרְבָּה אֶת הָזָהָב. מִשּׁוּם כֵּד בִּימִי שֶׁלֶמֶת אֵין כְּסֻף נְחַשֵּׁב לְמִאוֹמָה, שְׁהָרִי תְּקִיף הַשְׁמָשׁ מִסְתְּבָל בְּעַפְרָה וּמִרְבָּה אֶת הָזָהָב. וְעוֹד, שָׁאוֹתוֹ עַפְרָה הוּא צָד הַדִּין. בְּשִׁמְסְתָבָל בּוֹ הַשְׁמָשׁ, נוֹטֵל תְּקִיף וּמִרְבָּה זְהָב. בְּיַיְנוּ

אתקֵשֶׁר בְּשָׂמָאלָא, בְּסַטְרָא דְּרַחִימָיו. בְּמַה דָּאַת אָמָר,
(שיר השירים ב) **שְׁמָאלוֹ תְּחַת לְרַאשֵּי, וְשָׂמֶשָׁא אַתְּדַבֵּק**
בְּהַדָּה, וְלֹא אַתְּעִדֵּי מִינָה.

שְׁלָמָה טעה בהאי, דהא חמא דאתקְרִיב סִיחָרָא
בְּשָׂמֶשָׁא, יִמְנָא מַחֲבָקָא, וְשָׂמָאלָא תְּחוֹת
רִישָׁא, כִּיּוֹן דְּאַתְּקְרִיבָו דָא בְּדָא, אָמָר, הָא אַתְּקְרִיבָו
בְּחַדָּא, יִמְנָא מַה הָכָא. דַהָא יִמְנָא לֹאו אִיהוּ אַלְא
בְּגַיּוֹן לְקַרְבָּא, כִּיּוֹן דְּאַתְּקְרִיבָו דָא בְּדָא לִמְאי
אַצְטְּרִיךְ, מִיד אֵין כְּסֻפָּה לֹא נְחַשֵּׁב בַּיּוֹם שְׁלָמָה.

אָמָר לֵיה קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא, אַנְתָּךְ דְּהִית יִמְנָא,
חַיִּיךְ, אַגְּתָּךְ תִּצְטִירָךְ לְחַסְדָּךְ בְּנֵי נְשָׁא, וְלֹא
תְּשַׁבָּה. מִיד סְטָא שָׂמֶשָׁא מַלְקָבֵל סִיחָרָא, וְסִיחָרָא
שְׁרִיא לְאַתְּחַשְּׁבָא, וְהַזָּה שְׁלָמָה מַהְדֵר עַל פְּתַחַין,
וְאָמָר, (קהלת א) **אַנְיִי קְהַלָּתָה, וְלֹא הָזָה מִן דִּיעָבֵד עַמִּיהָ**

לשון הקודש

עוֹשָׁה, שָׁהָרִי יִמְנָא אֵינָה אַלְא בְּרִיךְ לְקַרְבָּה?
כִּיּוֹן שָׁקְרָבָו וְהַבָּו, לִפְמָה צָרִיךְ? מִיד אֵין
בְּסֻפָּה (לא) נְחַשֵּׁב בַּיּוֹם שְׁלָמָה.
אָמָר לוֹ הַקְדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא: אַתָּה דְּהִית
אֶת הַיְמִין - חַיִּיךְ, אַתָּה תִּצְטִירָךְ לְחַסְדָּךְ
בְּנֵי אָדָם וְלֹא תִמְצָא. מִיד סְטָה הַשְּׁמֶשׁ
מִכְנֶגֶד הַלְּבָנָה, וְהַלְּבָנָה הַתְּחִילָה
לְהַחְשָׁה, וְהַזָּה שְׁלָמָה מַתְוִיר עַל הַפְּתַחִים
וְאָוֹמָר (קהלת א) **אַנְיִי קְהַלָּתָה, וְלֹא הָזָה מִן**

בִּירוּשָׁלָם בְּאֶבֶנִים, מִשּׁוּם שְׁחַפֵּל הַיה
וְהַבָּ, וְהַעֲפָר נִקְשָׁר בְּשָׂמָאל בְּצִדְקָה
הַאֲהָבָה, בֶּמו שָׁגָאָמָר (שיר ב) שְׁמָאלוֹ תְּחַת
לְרַאשֵּׁי, וְהַשְּׁמֶשׁ נִדְבָּק עַמָּה וְלֹא זַ
מִּפְנֵה.

שְׁלָמָה טעה בָּוּה, שָׁהָרִי רָאָה שְׁהַלְבָנָה
קְרָבָה לְשָׂמֶשׁ, וְהַיְמִין מַחֲבָקָת, וְהַשְּׁמֶשׁ
תְּחַת הַרְאָשָׁה. כִּיּוֹן שְׁהַתְּקָרְבָּו וְהַלְּבָנָה
אָמָר, בָּרִי הַתְּקָרְבָּו בְּאֶחָר, יִמְנָא מַה בָּאָן

חֶסֶד, מֵאִ טַעַמָּא, בְּגַיְן דְּדַחָה יְמִינָא, וְלֹא חֶשֶׁב לֵיה. הַדָּא הָזָא דְבַתִּיב, (מלכים א' י) אֵין כֶּסֶף לֹא נִחְשַׁב בִּימֵי שְׁלֹמֹה לְמַאוֹמָה.

וַעֲלֵךְ דָא, כֹל דְאַסְגֵי תְשַׁבְּחוּ לְגַבֵּי קָדְשָׂא בְּרִיךְ הוּא, אַסְגֵי שְׁלֹמֹה לְעַילָא, בְּגַיְן כֵה הַקְשִׁיבֵי לִישָׁה. בְתִיב, (איוב ז) לִישָׁ אֹבֵד מְבָלֵי טְרַפָּה וְנוּ, לִישָׁ הַיְנוּ לִישָׁה, בְדַבְתִיב, חַק חַקָּה. אֹבֵד, בְדַבְתִיב, (ישעיה צ) וְבָאוּ הָאֹבְדִים. מְבָלֵי טְרַפָּה, בְּגַיְן, דְאַיְהֵי תְבֻעָה (פ"א עילָה) עַלְיהָ לְמִיחָב, בְדַבְתִיב, (משל ל"א) וְתָקַם בְּעוֹד לְיַלָּה וְתַתְנוּ טְרַפָּה לְבִיתָה.

וְבָנֵי לְבִיא יְתַפְּרוּ. בְּגַיְן דְכַלְהוּ חִילִין, פְדֵ אַיְהֵי יְהִיבָת לְהֹזֵן טְרַפָּה, כְלֹהוּ מְתַחְבָּרוּ בְתָה, וַיְנִיקְוּ בְתָה. וּבְדֵ אַיְהֵי יְתַבָּא מְבָלֵי טְרַפָּה, דְגַרְמָן גָלוֹתָא, וְדֵ אַיְ בָנֵי לְבִיא יְתַפְּרוּ, מְתַפְּרֵשָׁן כְלֹהוּ לְכֹמָה סְטְרִין

לשון הקידוש

– בְּפִתְחָה עַמוּ חֶסֶד. מַה הַطָּעַם? מִשּׁוּם שְׁדָרָה אֶת הַיְמִין וְלֹא חֶשֶׁב אֶת הַזָּעַם, וְהוּ שְׁבַתּוּב (מלכים א' י) אֵין כֶּסֶף (לֹא) נִחְשַׁב בִּימֵי שְׁלֹמֹה לְמַאוֹמָה.

וְלֹבֶן כָל הַמְּרַבָּה תְשִׁבָּחוֹת לְקָדוֹשׁ-בָּרוֹךְ-הָוּא, מִרְבָּה שְׁלוּם לְמַעַלָה, מִשּׁוּם בְדֵ (ישעיה) הַקְשִׁיבֵי לִישָׁה. בְתִוב (איוב ז) לִישָׁ אֹבֵד מְבָלֵי טְרַפָּה וְנוּ, לִישָׁ – הַיְנוּ לִישָׁה, בְּפִתְחָה חַק חַקָּה. אֹבֵד גּוֹרָם, וְדֵ אַיְ בָנֵי לְבִיא יְתַפְּרוּ, בָלָם

וְאַרְחִין, בָּגִין לֹאשֶׁבֶחَا לְמַעֲבֵד דִינָא. וְעַל דָא, בְזָמָנָא
דְקָרְבָּנָא אֶתְעַבֵּיד, כֹּלֶא מַתְתָּקָנוּ, וּמַתְקָרְבָּיוּ פְּחָדָא
כְּדָקָאָמָרָן. הַשְׁתָּא דְקָרְבָּנָא לֹא אֶתְעַבֵּיד, וְדָאי בְּנִי
לְבִיא יִתְפְּרֹדוּ, וּבְגִינִי כֵּה, לִית לֹן יוֹם דָלָא אַשְׁתָּבָח
בֵּיה דִינָא, דָהָא לֹא מַתְעַרְיוֹן עַלְאיָין וַתְתָאֵין בְשָׁלִימָו
עַלְאה כְּדָקָאָמָרָן.

תָא חִזִי, הַשְׁתָּא צְלוֹתָא דָבָר גַשׁ, אֶתְעַר שְׁלִימָו
לְעַיְלָא וַתְתָא, וּבְבִרְכָתָא דְבָרִיךְ לְקָדְשָׁא בָרִיךְ
הֽוּא, מַתְבִּרְכֵין עַלְאיָין וַתְתָאֵין. וְעַל דָא בְצְלוֹתָא
דִישְׂרָאֵל מַתְבִּרְכָאָן עַלְמִינָן. מִאן דְמַבְרֵךְ לֵיה לְקָדְשָׁא
בָרִיךְ הֽוּא, יִתְבָרֵךְ. מִאן דָלָא בָרִיךְ לְקָדְשָׁא בָרִיךְ
הֽוּא, לֹא יִתְבָרֵךְ. דָהָא הוּא דְבָתִיב, (שמואל א ב) בַי
מִכְבָּדִי אֲכַבֵּד וּבְנִי יִקְלֹן.

לשון הקודש

גְּפָרְדִים לְכֶפֶה אֲקָדִים וּדְרָכִים בְּרוּי לְמַצָּא
לְעַשּׂוֹת דִין. וְלִבְנֵן בְשַׁחַקְרָבָן נְعַשָּׂה, הַכְלִיל
מַתְקָנִים וּמַתְקָרְבִים בְּאַחֲרָה, בָמֹ
שְׁאָמְרָנוּ. עַבְשׂו שְׁקָרְבָּן לֹא נְعַשָּׂה, וְדָאי
שְׁבָנִי לְבִיא יִתְפְּרֹדוּ, וּמְשֻׁוּם כֵּה אֵין לְנוּ
יּוֹם שָׁלָא נְמַצָּא בּוּ דִין, שְׁהָרִי לֹא
מַתְעַוְרִים עַלְיוֹנִים וַתְתָוֹגִים בְשָׁלִמוֹת
עַלְיוֹנָה בָמֹ שְׁאָמְרָנוּ.
בָא רָאָה, עַבְשׂו תְּפִלָת הָאָדָם מַעֲזָרָת

רַב המנוגנא סָבָא, כִּסְאָ דְּבָרֶכֶתָא לֹא יְהִיב לֵיהּ
לְבָרֶר גַּשׁ אַחֲרָא לְבָרֶכֶתָא, (דָּבָעִ לְאַתְּגַטְּלָא) אַלְאָ
אַיְהוּ אַקְדִּים וְגַטִּיל לֵיהּ (בִּימִינָא וּבְשָׂמָאלָא) בְּתִירִ יְדוּיִ
וּמְבָרֶךָ. וְהָא אַמְרָן, דָּבָעִ לְגַטְּלָא לֵיהּ בִּימִינָא (ס"א
ולא בשמאלא) וּבְשָׂמָאלָא, וְאַפְתַּעַל גַּב דְּבָלָא אַתְּעַרוּ
בֵּיהּ, שְׁפֵיר הַזָּא.

אַבְלָ כִּסְאָ דְּבָרֶכֶתָה הַכִּי אַצְטְּרִיךְ כּוֹם, דְּבָתִיב, (תְּהִלִּים
קט) כּוֹם יְשֻׁיעָת אַשָּׁא, דְּהָא בְּהָאי כּוֹם,
אַתְּגִידָו בְּרֶכֶאן מְאִינָנוּ יְשֻׁיעָת דְּלָעִילָא, וְהָא גַטִּיל
לוֹן, וְבָנִישׁ לוֹן לְגַבְיהָ, וְתִפְנוּ אַתְּגַטְּרִיךְ (לוֹן) חַמְרָא
עַלְאָה וְאַתְּבָנִישׁ בְּהַהּוּא כּוֹם. וּבְעִין לְבָרֶכֶתָה לֵיהּ
בִּימִינָא, (ס"א וּבְשָׂמָאלָא) וּלְאָבְשָׂמָאלָא, וּחַמְרָא דְּאַיְהוּ
בְּהָאי כּוֹם בָּנִישׁ, דִּירְתְּבָרְכוֹן בְּחַדָּא, וּבְעִין לְבָרֶכֶתָה
פְּטוּרָא, דְּלֹא תְּהָא רִיקְגָּזָא מְנַהְמָא וּחַמְרָא, פָּלָא
(ה) פְּתַחְדָּא.

לשון הקודש

רַב המנוגנא הַזָּקָן לֹא נָתַן כּוֹם שֶׁל בְּרֶכֶת
לְאַדְם אַחֲר לְבָרֶךָ, וְשַׁצָּה לְטַל אַלְאָ הוּא
הַקְדִּים וְגַטְל אֶתְהוּ נְבִימָן וּבְשָׂמָאלָן בְּשִׁתְיִ
יְדוּיִ וּמְבָרֶךָ. וְהָרִי אַמְרָנוּ שְׁצָרִיךְ לְטַל
אֶתְהוּ נְבִימָן וּלְאָבְשָׂמָאלָן וּבְשָׂמָאלָ, וְאַפְתַּעַל
עַל גַּב שְׁכָלָם הַתְּעוֹרָרוּ בּוּ – יְפָה הוּא.
אַבְלָ כּוֹם שֶׁל בְּרֶכֶת בְּהָ צָרִיךְ כּוֹם,
שְׁבָתוּב (תְּהִלִּים קט) כּוֹם יְשֻׁיעָת אַשָּׁא,

תא חוי, בְּנֵסֶת יִשְׂרָאֵל, כֹּסֶם שֶׁל בָּרְכָה אַקְרֵי, וּבֵין דָאִיהוּ כֹּסֶם שֶׁל בָּרְכָה, בְּעֵינָן יְמִינָא וִשְׁמָאלָא (ובען) לְגַטְלָא לֵיה, וְהַהוּא כֹּסֶם אַתִּיהִיב בֵּין יְמִינָא (זנ ע"ב) וִשְׁמָאלָא, וּבְעֵי דָאַתְמָלִיא חַמְרָא, בְּגִין חַמְרָא דָאוּרִיתָא, דָאִיהוּ נְפִיק מַעֲלָמָא דָאִתִּי.

ותא חוי, כֹּסֶם שֶׁל בָּרְכָה, (הכא) בְּהָאֵי אַתְגָּלִין מַלְין עַלְאיָן, הָכָא דָאָנוּ בְּמַעֲרָתָא, אַיְמָא הָכָא אַתְגָּלִיא רָזָא דְּרַתִּיבָא קְדִישָׁא. כֹּסֶם שֶׁל בָּרְכָה בְּעֵי לְקַבְלָא לֵיה בִּימִינָא וִשְׁמָאלָא, דָא צְפֻן וְדַרוּם, וּכֹסֶם שֶׁל בָּרְכָה דִּיהָא נְטִיל בָּרְכָה מַפִּיהָו.

מן כֹּסֶם שֶׁל בָּרְכָה, דָא מַטָּתוֹ שְׁלַשְׁלָמָה, דְּבַעַינָּן דָאַתִּיהִיב בֵּין צְפֻן וְדַרוּם, וּבְעֵי לְאַנְחָא לְה בִּימִינָא, וּנוֹפָא דִּיתְתַּקֵּן בְּהַדִּיהָו, וַיְשַׁגַּח בֵּיה בְּהַהוּא כֹּסֶם, לְבָרְכָא לֵיה בְּאַרְבָּע בָּרְכָאן, בְּגִין דְּבַתִּיב, (דברים

לשון הקודש

בא ראת, בְּנֵסֶת יִשְׂרָאֵל נִקְרָאת כֹּסֶם שֶׁל בָּרְכָה, וּבֵין שָׁהִיא כֹּסֶם שֶׁל בָּרְכָה, אַרְיךָ יְמִין וּשְׁמָאל (עַזְרִיךָ) לְטָל אֹתָה, וְאֹתָה כֹּסֶם נִתְנָת בֵּין יְמִין לְשְׁמָאל, וְצִרִיכָה לְהַתְמִילָא יְיָן בְּשִׁבְלֵיל יְיָן הַתּוֹרָה שַׁיּוֹצֵא מִן הָעוֹלָם הַבָּא. **יבא** ראת, כֹּסֶם שֶׁל בָּרְכָה, (בְּאָן בְּהָ) שְׁתִינְתַּקֵּן בֵּין צְפֻן שְׁלַשְׁלָמָה, שְׁצִירִיךָ שְׁתִינְתַּקֵּן בֵּין צְפֻן וְדַרוּם, וְצִרִיכָה לְהַנִּיקָה בִּימִין, וְהַגְּנוּפָה שְׁתִינְתַּקֵּן עַפְתָּם, וַיְשַׁגַּח בְּאֹתָה כֹּסֶם שֶׁל

יא) תָמִיד עַיִן ה' אֱלֹהֵיךְ בָּה וְנוּ. אֲשֶׁתְּבָח בְּכָוּם שֶׁל
בְּרָכָה, רֹא דְמַהְיָמָנוֹתָא, צְפֻוּן וְדָרוֹם וְמַזְרָח וְמַעֲרָב,
הָא רְתִיכָא קְדִישָׁא כְּדָקָא חַי לֵיה.

וּפְתֹורָא בְּנַחַמָּא, בְּגִין דִיתְבָרְכָא הַהוּא לְחַם
דְלַתְתָּא, וַיַּתְבַּרְךְ לְחַם עֻזִּי, וַיְהִיא לְחַם
פָּנָג, וְהָא אָזְקִימַנָּא. וַיַּשְׂתַבַּח דְכַנְסָת יִשְׂרָאֵל מִתְבָרְכָא
בְאַרְבָּע סְטִירִי עַלְמָא, לְעַילָּא וְתָתָא לְעַילָּא (בְּהַחְוא נַחַמָּא
שֶׁל בְּרָכָה). וּבָוּם שֶׁל בְּרָכָה, לְאַתְחַבְּרָא דָוד מַלְפָא
בְאַבְהָן, וַיַּתְבַּרְךְ לְתָתָא, דִיתְבָרְךְ (נ"א וּפְתֹורָא בְּנַחַמָּא בְּגִין
דִיתְבָרְךְ מִכָּל סְטִירִין מַעַילָא וְמַתָּתָא לְעַילָּא בְּרָזָא רְכוּס שֶׁל בְּרָכָה לְאַתְחַבְּרָא דָוד מַלְפָא
בְאַבְהָן וַיַּתְבַּרְךְ לְתָתָא דִיתְבָרְךְ לְחַם עֻזִּי וְהָא אָזְקִימַה וַיַּתְבַּרְךְ)
פְתֹורָא דָבָר נָשָׁה, לְאֲשֶׁתְּבָחָה בֵּיה מְזוֹנָא תְּדִיר.

לשון הקודש

לְמַעַלָּה וּלְמַטָּה, לְמַעַלָּה וּבְאוֹתוֹ לְחַם שֶׁל
בְּרָכָה). וּבָוּם שֶׁל בְּרָכָה, לְחַבֵּר דָוד הַמֶּלֶךְ
בְּאֶבֶות, וַיַּתְבַּרְךְ לְמַטָּה, שַׁיַּתְבַּרְךְ
וְהַשְׁלִיחָן בְּלָחָם מִשּׁוּם שַׁיַּתְבַּרְךְ מִכָּל הַצְדִים,
מַלְמַעַלָּה וּמַלְמַטָּה לְמַעַלָּה בְּסֻוד כּוֹס שֶׁל בְּרָכָה,
שַׁיַּתְהַבֵּר דָוד הַמֶּלֶךְ בְּאֶבֶות וַיַּתְבַּרְךְ לְמַטָּה,
שַׁיַּתְבַּרְךְ לְחַם עַנְיָן וַיְהִיא לְחַם עַנְגָן, וְהָרִי בָּאָרְנוֹן
וַיַּתְבַּרְךְ שְׁלַחֲנוּ שֶׁל הָאָדָם, שִׁימְצָא בּוֹ
מְזֹון תָמִיד.

בְּרָכָה לְבָרָךְ אֹתָה בְאַרְבָּע בְּרָכּוֹת,
מִשּׁוּם שְׁבָתוֹב (דברים יא) תָמִיד עַיִן ה'
אֱלֹהֵיךְ בָּה וְנוּ. נִמְצָא בָוּם שֶׁל בְּרָכָה
סּוֹד הָאָמוֹנָה, צְפֻוּן וְדָרוֹם וְמַזְרָח וְמַעֲרָב,
הָרִי מַרְכָּבָה קְדוֹשָׁה בָּרָאוֹי לוֹ.
וְשְׁלִיחָן בְּלָחָם, בְּרִי שַׁיַּתְבַּרְךְ אֹתוֹ לְחַם
שְׁלַמְטָה וַיַּתְבַּרְךְ לְחַם עֻזִּי, וַיְהִיא לְחַם
עַנְגָן, וְהָרִי בָּאָרְנוֹן. וַיִּמְצָא שְׁבַגְסָת יִשְׂרָאֵל
מִתְבָרְכָת בְּאַרְבָּעָת אֶצְדִּי הָעוֹלָם,

קמו בלהו ונשקו ידו, אמרו בריך רחמנא דאעלגא הבא, ושמענא מלין אלין. נפקו מן מערתא ואולו, בד עללו במתא, חמו עיטרא דבני נשא דמיתו, דנפל ביתא עלייהו, יתבו וחמו דקא ספדי לאיננו דמיתו, עם אינון רומאי.

פתח רבי שמעון ואמר ויבאו עד גרון האטד, פָתַח רַבִי שְׁמֻעוֹן וַיֹּאמֶר וַיָּבֹאוּ עַד גַּרְוֵן הָאַטְדָּ, מִאן גַּרְוֵן הָאַטְדָּ. אֶלָּא, הָבָא אֲתַרְמִיוֹ שְׁלַטְנוֹתָא דְמִצְרָאי דְאַתְעָדִי. גַּרְוֵן הָאַטְדָּ, דָא מִמְנָא שְׁוֹלְטָנָא דְמִצְרָאי, דְאַתְעָדִי מִקְפֵּי שְׁוֹלְטָנָה דִישָׂרָאֵל, דָהָא חָמוֹ (גרון). בַמָּא דָא תַּאמְרָ, (מלכים א כב) מְלוּכָּבָשִׁים בְּגָדִים בְגַרְוֵן. וְעַל דָא וַיַּסְפְּדוּ שֵׁם מספְד גָדוֹל וּכְבָד מַאֲדִ וּנוּ.

על בן קרא שם אבל מצרים עד היום הזה, دونדי ממצרים הזה, אוף הבא לאו דיידאי

לשון הקודש

קמו כלם ונשקו ידו. אמרו ברוך רחמנן שלטונו מצרים שעיבר. גרון האטד – זה שמנעה לבן ושמענו דבריהם אלו. יצאו ממנה השלטונו של מצרים שעיבר מלפני שלטונוישראל, שחררי ראו ונרו, במו שגאמר (מלכים-א כב) מלכשימים בגדים בגרון. ועל זה ויספדו שם מספְד גָדוֹל וּכְבָד מַאֲדִ וּנוּ.

שפטתו עם אותם הרומים. **פתח רבי שמעון ואמר ויבאו עד גרון האטד, מה זה גרון האטד? אלא בגין רומו**

על בן קרא שם אבל מצרים עד היום הזה, שונדי היה ממצרים. אף בגין לא

נִינְהוּ אֶלְيָן בְּכַיּוֹן, אֲפַעַל גַּבְּ דְמִיתוֹ בֵּיהַ יִזְדָּאי, וְאֶלְיָן יִזְדָּאי, אֲלָמְלָא הָוּ יִזְדָּאי, לֹא מִיתוֹ, וְכַיּוֹן דְמִיתוֹ, קָדוֹשׁ אֶבְרִיךְ הוּא מִכְפֵּר חֻזְבֵּיהַ.

אמֶר רַבִּי שְׁמֻעוֹן הָא חִזְיָן, דִּיעַקְבָּ אֲפַעַל גַּבְּ דְנִפְקַת נְשִׂמְתִּיהַ בְּמִצְרַיִם, לֹאוּ בְּרִשׁוֹתָא אַחֲרָא נִפְקַת. מַאי טָעַמָּא, בְּמִה דְאַתְּמָר, דְלֹא הָוּה מִיּוּמָא דְאַתְּבָרִי עַלְמָא עֲרָסָא שְׁלִימָתָא כְּהַהּוּא עֲרָסָא דִּיעַקְבָּ. בְּשַׁעַתָּא דְהָוּה סְלִיק מַעַלְמָא נְשִׂמְתִּיהַ, מִיד אַתְּקָשָׁר בְּאַתְּרִיהַ, וְהָא אָוקִימָנָא.

הָא חִזְיָן, בְּדַהּוּה עַל יַעֲקֹב בְּמַעֲרַתָּא, כָּל רִיחַיּוֹן דְגַנְתָּא דְעַדְן אַשְׁתַּבָּח בְּמַעֲרַתָּא, וּמַעֲרַתָּא סְלִיקָא נְהֹרָא, וּשְׁרָגָא חַד דְלִיק. וּבְדַעַלְיוֹ אַבְהָן לְגַבְּיִוְתִּי דִּיעַקְבָּ לְמִצְרַיִם, לְאַשְׁתַּבָּחָא עַמִּיהַ, אַסְתַּלְקָא נְהֹרָא דְשָׁרָגָא. פִּינּוֹן דַעַל יַעֲקֹב

לשון הקודש

של יהודים הם אלה בובים, אף על גב שנתקבאהר, מיום שנברא העולם לא היה שפטה שלמה במו מטהרו של יעקב. בשעה שאלמְלָא הָיו יהודים לא מטהר, וכיוון שפטתו, הקדוש ברוך הוא מכפר על גנשורה למוקמה, והרי בארכנו.

בָּא רַאֲהָ, בְּשַׁהְיָה יַעֲקֹב נְגַנֵּס לְמַעַרָה, נְמַצָּאוּ בְּמַעַרָה בְּלַיְרִיחוֹת שֵׁל גַּן עֲרָן, וְהַמַּעַרָה הָעָלָתָה אוֹתָה, וְגַר אֶחָד דּוֹלָק, וּבְשַׁגְבָנָסוּ הָאָבוֹת לְיַעֲקֹב לְמִצְרַיִם

של יהודים הם אלה בובים, אף על גב שנתקבאו בו יהודים, אלה יהודים, שאלמְלָא הָיו יהודים לא מטהר, וכיוון שפטתו, הקדוש ברוך הוא מכפר על עוננותיהם.

אמֶר רַבִּי שְׁמֻעוֹן, בָּא רַאֲהָ, שִׁיעַקְבָּ, אף על גב שייצאה נשמתו במצרים, לא יצאה בראשות אחריה, מה הטעם? במו